

[Nielsen Mann.]

aaret skal aflevere Brødkorn til en Pris af 19—20 Kr. og dermed kommer ud af deres Gæld. Ja, men de maa jo købe Sædekorn nu i Foraaret og efter al Sandsynlighed give en større Pris. Hvorvidt de vil være bedre stillede efter denne Lov end efter de almindelige Regler i Loven om Høstpantebreve, skal jeg ikke her komme ind paa. Jeg havde ment, det vilde være en Fordel at stifte Laan efter denne Lov, men de, som skal købe Sædekorn til 25—26 Kr. og senere aflevere Rug og Hvede til en Pris af 19—20 Kr., vil i hvert Fald faa et stort Tab. Om de, der har Brug for Sædekorn, naar de er klar over dette Forhold, vil melde sig i større Omfang for at søge Laan, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg synes ikke, det er en fair Behandling af dem fra Lovgivningsmagtens Side.

Ministereren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Hvorvidt disse Landmænd faar en god Behandling eller ej, skal jeg ikke udtale mig om, men naar de faar den Ordning, som de selv har ønsket, selv over for mig har fremsat Forslag om, tvivler jeg alligevel om, at nogen kan paastaa, at de ikke bliver fair behandlet.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at jeg ikke har den fjerneste Tro paa, at vi faar en Maksimalpris paa 25—30 Kr., og det er der vist ikke ret mange, der har — i alt Fald ingen forstandige Folk.

J. S. Foget: Den sidste Udtalelse beklager jeg meget, for den viser jo tydeligt, at det er Ministerens Mening at ville fastsætte Maksimalpriser paa Brødkorn, som ligger paa den Højde, Ministeren ønsker, og ikke paa en Højde, der svarer til, hvad den almindelige Prisudvikling vil medføre.

Jeg har stadig væk ikke faaet Svar paa mit Spørgsmaal om den gode og sunde Kvalitet. Jeg forstaar, Ministeren undgaar det, men jeg vil alligevel gentage det. Hvis en Landmand høster Korn af daarlig Kvalitet, skal han saa være tvunget til at aflevere Korn af god og sund Kvalitet, det vil sige komme ud for, at han faar Brødkorn hjem, der er helt eller delvis ødelagt, inden han faar det i Lade, men er forpligtet til at skulle skaffe godt og sundt Brødkorn? Han vil derved maaske komme til at betale 25—30 Kr. for det Korn, han skal aflevere i Stedet for det, han har modtaget.

Ministereren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Synes det ærede Medlem virkelig, at man kan fastsætte, at Landmændene skal have Penge til at indkøbe en god og frisk Vare for og saa ikke skal være forpligtede til at aflevere en sund Vare? Det er noget, de paagældende Landmænd slet ikke har forlangt, og synes det ærede Medlem virkelig, at man kan sætte noget saadant ind i Lovforslaget? Jeg tror ikke paa, at de Landmænd ovre i Vestjylland, som har ønsket denne Lov vedtaget, vilde have forlangt en saadan Ordning, tværtimod.

Lange: Den højtærede Landbrugsminister vender stadig tilbage til, at de Landmænd, der har henvendt sig om at faa denne Ordning, kun har ønsket det, som den højtærede Minister fortolker ind i Bestemmelserne — for jeg maa nu stadig fastholde, at det er den højtærede Landbrugsministers Fortolkning. Saaledes som Lovforslaget er affattet, kan det nemlig lige saa godt læses paa den Maade, at naar disse Folk afleverer deres Brødkorn til Efteraaret, skal de have den Pris, der gælder for alle andre Landmænd. Jeg vilde tro, at disse Landmænd ikke har den Opfattelse, som den højtærede Landbrugsminister her gør gældende. Jeg vilde tro, at de har tænkt sig, at den almindelige Pris paa Brødkorn ved Afleveringen ogsaa skulde gælde for dem.

Jeg ved ikke, hvad der er den højtærede Landbrugsministers Mening med saa stærkt at fremhæve, at det er den Pris, der her er Tale om, der skal gælde, og at han slet ikke tror paa en højere Maksimalpris paa Rug. Vil han dermed fastslaa, at Maksimalprisen skal være den omtalte uden Hensyn til, hvorledes Udviklingen bliver inden Efteraaret? Saaledes som Udviklingen har formet sig, havde jeg ikke tænkt mig med det Kendskab, jeg har til disse Forhold, at man vilde sætte den samme Maksimalpris paa Brødkorn til Efteraaret, som man satte sidste Efteraar, idet de Muligheder, vi ganske vist ikke har i Dag, men som vi havde for kort Tid siden til at faa Foderkorn ind, betingede en Pris, der laa langt, langt over den Pris, der her tales om som Maksimalpris. Nu er det muligt, at vi overhovedet intet faar, men de Folk, som skal købe Majs nu i Sommer-tiden, og som ikke falder inden for den Grænse, som er fastslaaet i den Lov, der blev vedtaget for kort Tid siden, vil jo komme til at betale mellem 25 og 26 Kr., antager jeg, for Majs. Naar man ved det, kan man ikke forstaa, at den højtærede